

אנשים בעולם

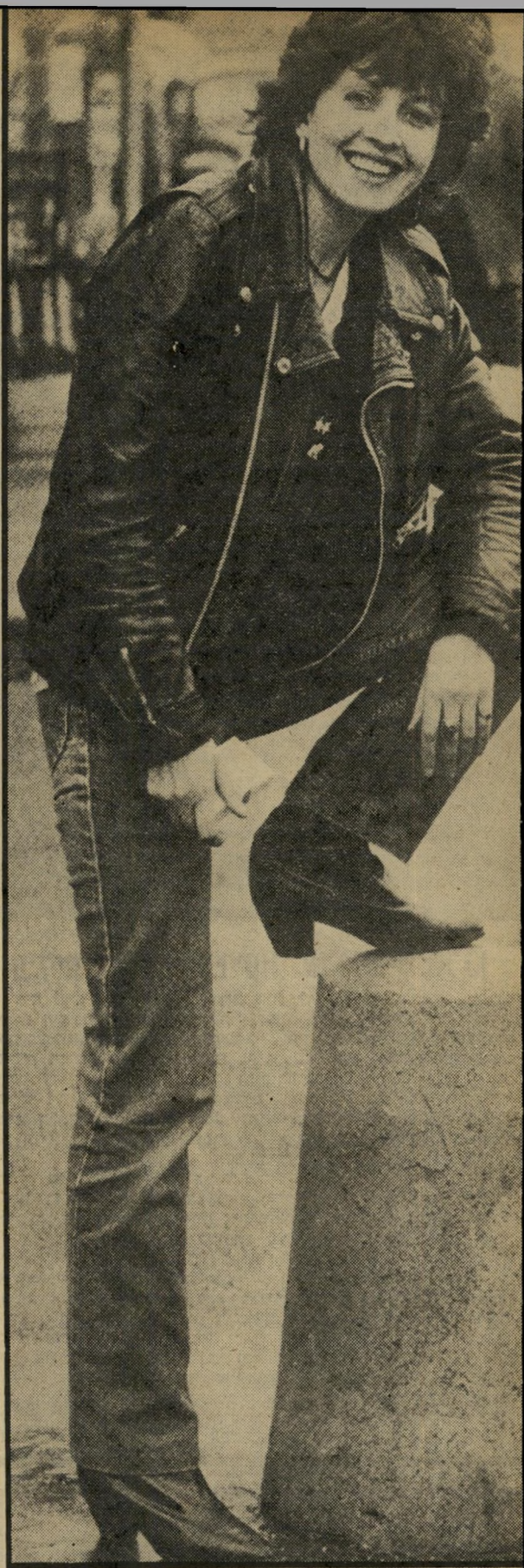
מישפחת בורמן: ההפקה הביתית היקרה ביותר

פסטיבל-הסרטים האחרון בקאן לא טבל בוהר מיותר, או בנושאי רכילות עליזים. לכן היתה הופעתה של המישפחה, הנראית כצילום למעלה, רעננה ומשובבת-נפש. זוהי מישפחת הבמאי ג'ון בורמן, שסירטו אקס-קליבר, וזה בפרס מיוחד על התרומה האמנותית לאמנות-הקולנוע. המיוחד בהופעתה של המישפחה הזאת הוא, שכל אחד ממנה תרם את חלקו לסרט, או כפי שהגדיר זאת בורמן, בהומור הבריטי האופייני לו: "זאת ההפקה הביתית היקרה ביותר שהיתה לי". ומעשה שהיה כך היה: זה שנים רבות חלם בורמן לעבד את אגדות המלך ארתור ואבירי השולחן העגול לסרט, ולבסוף כחר במקור הספרותי מותו של ארתור מאת תומאס מאלורי. הוא התלבט רבות ביחס לליהוק כל דמות ודמות, לבד ובשיתוף אשתו (לידו בתמונה), שאף עזרה לו בראיון מאות מועמדים שהוזמנו לביתם הפרטי. כפרס על סבלנותו של בנם הקטן, צ'ארלי (הנראה בתמונה ליד אביו), ניתן לו תפקיד קטן בסרט כמורדרד הצעיר, אבל את תפקיד אמו של המלך ארתור, המלכה איגריין, לא הצליח בורמן ללהק. "רציתי שתהיה מלכותית, אבל עם ציביון איסלנדי משהו. ביום אחד הגיעה בתי, קתרין הלומדת תיאטרון בפאריס, לחופשה. מאחר שניחנה בגיורה תמירה, הציעה למעצבי-התלבושות להדגים לפניו את הבגדים, וזה פרץ בתרועה גדולה: "הנה מה שחפשונו!"

אודרי הפבורן: האבד החדש בחייה

החופשה הרומאית האחרונה של אודרי הפבורן, בת ה-51, הסתיימה בהפי אנד: היא מגלה מחדש את הבילויים הליליים בפיאצה נבונה, את מישחקי המחבואים עם צלמי העיתונות בוויא ונטו, ואת מישחקי-האהבה לבקרים עם בוב וולדרס, פלייבוי בינלאומי, הצעיר ממנה בשבע שנים. "מיטב איחולי", אומר לה הפסיכיאטר, אנדריאה דוטי, בן ה-42, בעלה לשעבר של הפבורן שנישאה לאשה בשנת 1969, אחרי שהתגרשה ממל פרי. הוא בעצמו כבר התחתן אחרי גירושיו מאודרי. בחייליבה החדש של האשה, הנראית תמיד כילדה קטנה והדורה, הוא בוב וולדרס, שחקן אמריקאי ממוצא הולאנדי, כמוצאה של אודרי בעצמה. הבדלי הגילים אינם מפריעים להם בינתיים: "אני אוהבת את הקמטים שלי ואת השערות שלי. הייתי צעירה, אך איני זקנה עדיין". אשר לוולדרס, הוא הספיק להיות בעלה הרביעי של מרל אוברון, כשזו היתה בת 60 והוא היה בן 37. גם היא אמרה בשעתו "אני מרגישה צעירה".

זילייס ברטו: קולנוענית בת-זמנה

אם הגברת במיכנסי הגיינס, הנראית למעלה, עונה על הגדרת אשה בת-זמנה, אין זה מיקרה: זוהי השחקנית זילייס ברטו, במשך שנים רבות נודעה כשחקנית קולנוע, ולפתע, בפסטיבל חרון, הציגה את סירטה הראשון שלג, וזכתה עבורו לפרס מיוחד. רט המאפיין את הקולנוע בן-זמנה, מה שנראה כגילגול חדש, תבר, אליבא דברטו, כתהליך שנמשך זה שנים רבות: "כבר מזמן ייתי לעשות סרט בעצמי, וזאת כדי לבטא את התמונות הנעות וחי כל העת. אלא שתמיד הרגשתי כאילו ראשי עמוס בויכוח שהיו לי מסרטים של אחרים, ונאלצתי להמתין בסבלנות עד יחרורי המוחלט מאבי הרוחני".

בדברה על אבא רוחני התכוונה זילייס לז'אן לוק גודאר. היה בשנת 1966, כשנערה בת 19 מגרנובל, שחלמה מילדותה על "אטרון, הגיעה לפאריס. עד שראתה סרט של גודאר, מרגע זה לך נמחק התיאטרון, והנערה התאמצה בכל כוחה לפגוש את מאי הנערץ עליה. הפגישה הולידה את תפקיד הראשון בסרטו גודאר, שניים או שלושה דברים שאני יודע אודותיה. בעיקבותיו גם הסינית וסוף שבוע של גודאר, שהביאו אחריהם גשם של קידים תחת שרביטם של הגדולים בבמאי צרפת.

סירטה הראשון, שלג, מתאר את הסביבה שבה הייתה שורשים הטיפוסים שבה — כיכר פיגאל והשדרה המפורסמת, שהפכו זה למעשני ה"שלג", שהוא ההירואין הלבן.